

Jugenting gjøre; thi her er slet ikke forlangt andet end at, førend det bliver fastsat hvilke Obligationer der skulle udstedes af Finantsministeren, Sagen nok engang skal passere Thinget. Dette fastsattes her ved denne Lov, og jeg troer ikke, at derved hverken den administrative Myndighed lider noget Skaar i sin Berettigelse, eller at Thinget gaaer et Skridt videre end Grundloven tillader. Om altsaa end her bliver taget den Beslutning, at den eller den Sag skal sluttés, dog under Forbehold af, at den kommer til Revision i Thinget, og at der ikke tages nogen endelig Afgjærelse uden at Thinget dertil giver sin yderligere Bekræftelse; saa troer jeg ikke, at den vil være grundlovstridig, saa jeg troer, at den ærede 6te Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Mourier) har anstrengt sin Fortolkning noget over Grændserne (Mourier: Nei!) Ah! maaskee den kan gaae videre, (Latter), det var altsaa et urigtigt Udtryk, jeg brugte, men ialtfald troer jeg, at den er gaaet over den Grændse, som er gjældende . . .

Mourier: Jeg har heller ikke sagt, at det var grundlovstridigt.

Tscherning: Ja, saa var det en lang Tale, som ikke førte til noget synderligt Resultat (Latter).

Den ærede Deputerede fraas over for mig meente, at der ved Revisionen skulde være Vanskeligheder, fordi man ikke kunde faae de Apparater ved Haanden, hvorefter man skulde revidere, men han har formodentlig ikke lagt Mærke til, at Dvgjørelsen skal fæe commissiønalter, hvor man godt kan tanke sig stridende Meninger fremsatte, og det er egentligt over Afgjørelsen af disse stridige Punkter, at Rigsdagens Kendelse skal kaldes frem. Man er saa vant til at betragte en Revision alene som en Optælling af Rigsbankdaler, Mark og Skilling, at man slet ikke kan lægge Mærke til, at der er en Principrevision, som er meget vigtigere. Naar man saaledes endnu ikke har kunnet, ved Finantslovens Behandling, faaet at vide, hvormeget Hartkorn der besattes i Landet, og det for mange tusende Tønders Befkommende, saa kan man ogsaa have Tvivl om, at man veed, hvad der er privilegeret Hartkorn og hvad der ikke er privilegeret Hart-

korn, og saa er det klart, at der kan opstaae mange Tvivlstilfælde, som kun kunne løses her, saaledes som den hele Sag er bleven løst, ved et Stjøn. Alle disse Sager ville ikke være paa noget bestemt Retsgebeet; naar Spørgsmaalet altsaa kommer frem for Thinget igjen, saa kan der, idet man eengang har stillet sig en saadan vilkaarlig Fastsettelse, for at slippe ud af de nærværende vanskelige Omstændigheder, være Anledning til at tilstaae lidt mere eller lidt mindre, og det vil dog blive den eneste Veie, hvorved man kan komme ud af det uden en Mængde af smaalige Stridigheder.

Mourad: Jeg kan rigtignok heller ikke finde det paa nogen Maade grundlovstridende, men derimod stemmende med Grundloven, at Rigsdagen kommer til at bestemme Gjælden i dens virkelige Størrelse, da efter Grundloven intet Statslaan kan gjøres uden Rigsdagens Samtykke (En Stemme: Rigtigt!). Med Hensyn til disse Spørgsmaal forøvrigt, da kan jeg ikke negte, at jeg anseer dem for tvivlsomme, navnlig i de Tilfælde, hvor der paa hviler en Giendom Ret til at beholde Skatteprivilegier paa visse Betingelser. Disse Betingelser ville meget ofte ikke være opfyldte, og det vil da komme til at beroe paa, hvorvidt det virkelig er gjennemgribende Betingelser, hvortil der intet Hensyn er taget, eller hvorvidt det er saadanne, som kun ere af mindre Bigtighed. Her troer jeg er en vid Mark, som maaskee kunde give Finantsministeren en Deel Betæneligheder; dersom han skulde afgjøre det ene, idet jeg dog forøvrigt ikke vil benægte, at han i enkelte saadanne tvivlsomme Tilfælde vilde kunne henvise Sagen til Domstolene eller henvende sig til Rigsdagen, for at faae den afgjort hos denne eller i Forening med den.

Woserup: Naar den ærede Deputerede for Holbet Amts 2det District (Tscherning) har antaget, at jeg ikke har lagt Mærke til, hvad det foreliggende Udkast og de dertil stilledes Ændringsforslag indeholde, maa jeg overføre dette hans Udfigende paa ham selv. Der indholdes nemlig i det sidst stillede Ændringsforslag en Bestemmelse, hvori det hedder: „det overdrages til en Commission af 6 Medlemmer, hvoraf hvert af Rigsdagens Thing vælger 2 og Regeringen 2, endelig at afgjøre, for hvilke enkelte